

PERCURANDO MOZA

Doña Xinoveva Coubín.

Lestoira.

Estimada Xinoveva: Agora qu'estou lonxe de tí, mordido no corazón pol'os recordos de outros días máis alegres qu'o teu lado pasei, vou dicirche unha cousa que a vergonza nunca deixou sair d'a miña boca pra fora.

Eu, Xinoveva, (por Nosa Señora dos Toutizos non che pareza mal), estou comprometamente namorado da tua presona.

Dendes d'aquel día que beillamos unha minzurquia na eira do tío Balouras, non podo pensar sinon en tí. Topeiche tantismo xeito nas voltas e tanto *aquel* nos cadriles cando botabal'os pes, que xa ten habido noites de soñar qu'estou beillando contigo.

Por certo qu'inda non fai tres días levei unha soba de meu pai por cousa tua, que me ha de lembrar mentras viva.